

МЕДИА МОНИТОРИНГ

28 ФЕВРУАРИ 2020 г.

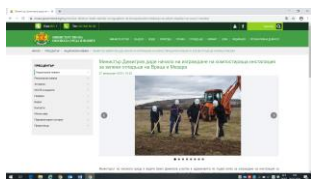
Член на:

Източник: МОСВ

Заглавие: Министър Димитров даде начало на изграждане на компостираща инсталация за зелени отпадъци на Враца и Мездра

Линк: <https://www.moew.government.bg/bg/ministur-dimitrov-dade-nachalo-na-izgrajdane-na-kompostirasta-instalaciya-za-zeleni-otpaduci-na-vraca-i-mezdra/>

Текст: Министърът на околната среда и водите Емил Димитров участва в церемонията по първа копка за изграждане на инсталация за компостиране на разделно събрани зелени отпадъци на общините Враца и Мездра. Заедно с кметовете на Враца Калин Каменов, на Мездра Иван Аспарухов и представителя на строителя Стоян Кисьов той даде началото на изпълнението на проекта.

„С проекти като този имаме възможност директно да инвестираме в здравето на хората и в една по-чиста среда за всички нас. С изпълнението му ще се намали количеството депонирани биоразградими отпадъци, генерирани на територията на общините Враца и Мездра. Това ще помогне да се изпълнят европейските и национални цели за поетапно намаляване на депонирането на този вид отпадъци. Грижата за хората не е пожелателна, а е задължителна и ние като институции играем главна роля в тази споделена отговорност“, каза министър Димитров.

Общата инвестиция по проекта „Изграждане на инсталация за компостиране на разделно събрани зелени отпадъци – регион Враца“ е над 5,8 млн. лв. Безвъзмездната финансова помощ, осигурена от Оперативна програма „Околна среда“ 2014-2020 г (ОПОС), е в размер на 4,4 млн. лв., а съфинансирането от бенефициента Община Враца и партньора Община Мездра – над 1,4 млн. лв. Предвижда се да бъде изградена компостираща инсталация с капацитет 8000 тона годишно. Срокът за изпълнение е 24 месеца. Инсталацията ще обслужва 80 777 жители на двете общини.

Кметът Калин Каменов заяви, че с реализирането на проекта за обработка на зелени отпадъци Враца ще е пример за това как изхвърленото може да бъде екологичен продукт. „Успоредно с изграждането на компостиращата инсталация започваме и поетапното монтиране на подземни контейнери, които са с по-голяма вместимост. Сред мерките за ефективно управление на отпадъците планираме и инициативи за насърчаване на разделното събиране. С общи усилия можем да направим Враца чист и зелен град“, добави Каменов. Кметът на Мездра Иван Аспарухов благодари за ползотворното сътрудничество и добави, че с тази инсталация ще се затвори целият цикъл на обработването на биоразградими отпадъци.

Представителят на фирмата-изпълнител „Компонаре“ ДЗЗД Стоян Кисьов каза, че ще се изгради иновативно съоръжение за обработката на над 7200 тона зелени отпадъци годишно. Те ще се превръщат в суровина за дейности в озеленяването и земеделието.

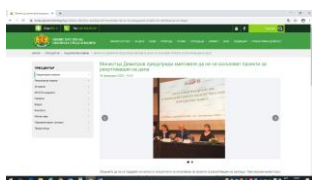
Министър Димитров съобщи още, че в община Враца се изпълняват и други ключови проекти по ОПОС. Реконструирана и въведена в експлоатация е пречиствателна станция за отпадъчни води. Успешно е приключил и първият етап от реконструкцията на водопроводната и канализационна мрежи на град Враца.

По покана на кмета Калин Каменов министър Емил Димитров проследи работата по изграждането на нов довеждащ водопровод за Враца. В момента се работи по полагане на сферографитни чугунени тръби при строежа на новия водопровод от язовир „Среченска бара“ до града. Подобна реконструкция се извършва за пръв път от 70-те години насам. Използва се иновативна технология, съобразена с всички екологични норми. Дейностите са част от последната фаза на проекта за водния цикъл на Враца, финансиран по ОПОС – инвестициите възлизат на над 115 млн. лв. (от които безвъзмездната помощ е над 78 млн. лв.), а срокът на изпълнение е края на 2021 г.

Източник: МОСВ

Заглавие: Министър Димитров предупреди кметовете да не се оскъпяват проекти за рекултивация на депа

Линк: <https://www.moew.government.bg/bg/ministur-dimitrov-predupredi-kmetovete-da-ne-se-oskupyavat-proekti-za-rekultivaciya-na-depa/>

Текст: Общините да не се поддават на натиск от консултанти за оскъпяване на проекти за рекултивация на сметища. Това призова министърът на околната среда и водите Емил Димитров днес на дискусия по актуални въпроси в областта на околната среда в рамките на общото събрание на Националното сдружение на общините в Република България (НСОРБ). „Всеки, който си мисли, че ще получи над обявената цена 55 лева на кв. м. за рекултивация на сметище да знае, че няма да ги получи“, предупреди министърът.

„Искам да си оправите сметищата, да си сложите сепариращи и компостиращи инсталации. Целта е да не запълваме тези сметища за много по-малък период отколкото са предвидени“, заяви министър Димитров. Той посочи, че са осигурени средства за това от Оперативна програма „Околна среда“ (ОПОС) 2014-2020 г., както и от Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда (ПУДООС). „Бъдете инициативни, имаме срокове, които ни притискат. Искам тази година резултатите да бъдат не по-малки и не по-лоши от миналата. Искам тези кметове, които могат, да си усвоят парите по който и да е проект, нямам за цел да ги икономисвам или някой да бъде санкциониран“, категоричен беше министърът. Той призова също общините да произвеждат качествен RDF, който да се изгаря в мощностите, отговарящи на изискванията.

Министър Димитров увери, че ще бъде спазен поетият от предшественика му ангажимент за разсрочване на увеличението на отчисленията на общините за депониране на отпадъци и те ще се увеличат плавно на 3 пъти през следващите години до достигането на максимален размер. За 2020 г. ще е 69 лв., 2021 – 82 лева, 2022 г. – 95 лева. Предстои обнародване в „Държавен вестник“ на Наредба №7, която предвижда плавно увеличение на размера на отчисленията.

По отношение на водите министърът призова кметовете да прегледат какви сондажи имат и да се узаконят тези, които са без разрешения за ползване. Също така да се приведат спрямо изискванията Санитарно-охранителните зони. Той съобщи, че ще се търси възможност чрез ПУДООС да се отпуснат средства за малки проекти, с които да се осигури допълнително вода за питейно-битови нужди.

„Искаме да работим в много тясно сътрудничество с НСОРБ. Вие сте избрани пряко от хората и отговаряте пряко пред тях. В администрацията ние имаме процедури, по които обявяваме и осигуряваме средства. Моля ви бъдете по-настоятелни и спазвайте сроковете и процедурите“, каза още министърът.

Източник: МОСВ

Заглавие: ПРОЕКТ НА НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ (НИД) НА НАРЕДБА № 2 ЗА КЛАСИФИКАЦИЯ НА ОТПАДЪЦИТЕ

Линк: <https://www.moew.government.bg/bg/proekt-na-naredba-za-izmenenie-i-dopolnenie-nid-na-naredba-2-za-klasifikaciya-na-otpaducite-9455/>

Текст: С проекта на НИД на Наредба № 2 за класификация на отпадъците се изпълняват одобрените мерки по Решение № 704/05.10.2018г. на Министерския съвет за приемане на мерки за трансформация на модела на административно обслужване, като административни услуги в областта на управление на отпадъците се привеждат в съответствие с Административно-процесуалния кодекс. Намалява се срокът за утвърждаване на работен лист от Регионалните инспекции по околна среда и водите (РИОСВ) от 30 дни на 14 дни, както и срокът за издаване на становища от Регионална здравна инспекция (РЗИ) за класификация на отпадъци от хуманното или ветеринарното здравеопазване, премахват се несъответствията в заявленията за услуга с определеното в чл. 29, ал. 2 от АПК съдържание.

Също така с проекта на НИД на Наредба № 2 за класификация на отпадъците се въвеждат мерки за прилагане на Регламент (ЕС) 2017/997 на Съвета от 8 юни 2017 г. за изменение на приложение III към Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно отпадъците по отношение на опасното свойство HP 14 „Токсични за околната среда“.

Очакваме писмени становища от заинтересованите лица на следния електронен адрес: adishkelov@moew.government.bg в срок до 28.03.2020 г.

Източник: Digital

Заглавие: ЕС обмислят връщане на батериите за смартфони, които се сменят лесно от потребителите

Линк: <https://www.digital.bg/ec-obmislqt-vrashtane-na-bateriite-za-smartfoni-koito-se-smenqt-lesno-ot-potrebitelite-article920785.html>

Текст: ЕС продължават активно да защитават личните интереси на европейските граждани и вече глобиха големите технологични компании с няколко рекордни финансови санкции. Регулаторите няма да толерират никакви прояви на нелоялна конкуренция, които вредят на свободата на потребителите или застрашават личните им данни. ЕС също така искат да се справят ефективно и с проблема свързан с големия брой електронни отпадъци. Вече ви съобщихме, че нов закон в ЕС може да накара Apple да използват USB Type-C конектор в iPhone.

Всъщност това е само една от инициативите, над които се работи. Според данни на GizChina вече се обсъжда въвеждането на изискване смартфоните да имат батерии, които могат лесно да се сменят. Със сигурност това ще се отрази на дизайна на водещите производители, които продължават да търсят начини да ни предложат ултра тънки устройства с безрамкови дисплеи. ЕС виждат в тази идея няколко ползи за потребителите. Първата от тях е, че вътрешните компоненти на мобилните устройства ще бъдат по-лесно достъпни.

Ако даден потребител може лесно да смени батерията ще има как по-дълго да използва даден смартфон. Подобно решение ще допринесе в положителен план за редуцирането на електронния отпадък, който генерират държавите-членки. ЕС обмислят да създадат единна система, която да улесни връщането на неизползвани зарядни устройства и да помогне за по-бързото им рециклиране. Очаква се финалната версия на този план да бъде подложена на обсъждане от ЕС на високо равнище през следващите няколко седмици.

Източник: Наука

Заглавие: Боян Рашев: Енергийното оползотворяване на отпадъци е решение, а не проблем

Линк: https://nauka.offnews.bg/news/Novini_1/Boian-Rashev-Energijnoto-opolzotvorjavane-na-otpadatci-e-reshenie-a_145340.html

Текст: Една от най-странните и трудни за преодоляване черти на българина се крие в уникалната способност да вижда проблем във всяко решение. Точно това се случва с енергийното оползотворяване, което е неделима част от всяка развита система за управление на отпадъците по света. Доскоро темата беше по-скоро игнорирана от медиите, но в последните няколко месеца буквално ги превзе и крайният резултат е трагичен – днес дори и най-модерният проект за изгаряне или газификация на отпадъци няма как да се случи в страната ни, защото ще срещне яростна съпротива от будни граждани, обединени от каузата да бъдат „срещу“. Конкретните технологии, инвеститор, материали, икономически и екологични ползи нямат никакво значение – хората са „принципно против“, знаят по-добре от всеки „платен експерт“, пазят си „здравето и чистия въздух“. И после излизат навън да изпуснат по една цигара...

Тази ситуация се дължи на много фактори, но най-голяма тежест имат митовете за отпадъците въобще. Вероятно най-разпространеният е схващането, че отпадъците са някакъв модерен проблем, възникнал в резултат на индустриализацията и консуматорското общество, който може да решим, като се „върнем към природата“. Това е много далеч от истината.

Всъщност древните хора практически са живели в собствения си боклук. Това е видимо във всички пещери и паланки с останки от човешко присъствие. Проблемът се изострил с възникването на градовете. Улиците на Троя например са нараствали средно с около 1,5 метра височина на век в резултат на натрупването на отпадъци. Атина ни е оставила първите документирани доказателства за забрани за хвърлянето на боклук по улиците и наличието на организирано сметище извън града. Отпадъците на средновековен Париж представлявали заплаха за защитата му, защото формирали купчина, която достигала височината на стените на града. Обсадите били изключително ефективно оръжие срещу градовете, защото хората бързо започвали да измират – не от глад или жажда, – а от зловоние и болести.

Отпадъците в миналото са били биоразградими – останки от храна, тъкани, екскременти и много пепел от огнищата. Единствено аристокрацията в замъка имала икономическата сила да се освобождава от тях, като огромни групи хора били заети със събиране, пренос, изваждане на ценното и изхвърляне на остатъка. Дори и висшата класа обаче е трябвало да диша газовете от изгарянето, защото периодичното запалване винаги е било сред най-ефективните начини за неутрализиране и намаляване обема на отпадъците през цялата история на човечеството. През втората половина на 19. век Лондон вече бил толкова многолюден и богат, че можел да си позволи да обърне внимание на чистотата и хигиената, което довело до създаването на първите модерни инсинератори като част от системата за управление на отпадъците на града. В началото на 20 век само в Англия и САЩ вече действали хиляди инсталации, които спестявали разходите за транспорт и складиране

на гигантски количества смет. А когато през 1907 г. на сцената излезли и пластмасите, инсинераторите се превърнали в абсолютна необходимост.

Модерното управление на отпадъци се случва на базата на т.нар. йерархия – повторна употреба, рециклиране, енергийно оползотворяване, депониране. Поради силния обществен натиск в много страни в Западна Европа последната стъпка е де-факто невъзможна – или е изцяло забранена, или таксите са толкова високи, че пазарът предпочита всичко друго. Нулевото депониране днес е голямата цел на европейската ресурсна политика, която във водещите страни е почти постигната, но за България остава мираж. Освен това кризата с горивата от края на 70-те години води до преосмисляне на енергийната политика и много правителства виждат в енергийното оползотворяване на отпадъка отлично решение, особено за комбинирано производство на топлина и електричество в градска среда.

В резултат инсинераторите днес вече са навсякъде, а във водещи страни като Швеция, Финландия, Дания, Норвегия, Германия, Австрия и Швейцария поглъщат повече битов отпадък (в жълто на графиката по-долу) дори от корабите, които заминават за Азия и Африка за рециклиране. Най-богатите и чисти градове в Европа имат поне по няколко инсинератора – Виена, Копенхаген, Амстердам, Осло, Цюрих – които са част от топлофикационните им системи. А тези, които нямат, просто плащат, за да бъде една значима част от отпадъците им изгорена в някои от гореизброените. С една дума, в наши дни няма известно работещо решение за битовия отпадък, без значима част от него да бъде оползотворявана енергийно. И колкото по-напред е една страна в развитието си, толкова по-голяма част от отпадъците ѝ отиват за изгаряне в инсинератор.

Същото се отнася и за някои специфични индустриални отпадъци, които съдържат по-значими количества биомаса или други високоенергийни съставки като пластмаси или утайки. В Европа вече почти няма големи предприятия в дървопреработването, целулозно-хартиената, хранителната, пивоварната индустрия или биотехнологиите, които да не се захранват енергийно от собствените си отпадъци. Разбира се, накрая пак остават летливи пепели и дънни шлаки от филтрите и съоръженията, които са неизбежни и трябва да се депонират някъде. Но те представляват само около 10% от отпадъка, заемат много по-малко място, инертни са и могат лесно да се управляват.

Това не се случва съвсем безпроблемно. За известно време през 80-те години инсинераторите също се превръщат в мишена за екологичното движение заради емисиите на някои вредни газове и характерния за богатите общества ефект „не в моя заден двор“. Технологични решения обаче са намерени бързо, новите инсталации отдавна не създават подобни проблеми, а много от тях остават в центровете на градовете и даже се превръщат в своеобразни атракции. Приносът им към по-ниската себестойност на топлофикационната услуга и съответно чистотата на въздуха в тези градове е безспорен за всеки, който професионално се занимава с темата.

Защо тогава има хора, които не искат инсталация за енергийно оползотворяване в града или местния завод?

От една страна, съществува група хора, които смятат, че трябва да се стремим към „нулеви отпадъци“ и всяка нова инвестиция трябва да се съобразява с тази цел. Тези хора са принципно прави – всички искаме да няма отпадъци, нито нужда от нов добив на суровини. Но когато трябва да вземем реално пазарно решение, никой от нас не е готов да плати цената. Защото тя става астрономическа. Представете си колко би ви струвало да поддържате дома си идеално чист непрекъснато. Някой ще трябва да бъде зает на пълен работен ден само с чистене, нали? А половината икономическа активност на планетата ще бъде насочена към събиране, транспортиране и рециклиране на боклук. Няма разумен човек, който да не осъзнава невъзможността на мечтата за „нулеви отпадъци“.

От друга страна, голяма тежест има епидемията от недоверие. Българинът не вярва на управляващите – били те в държавата, или общината. Нещо повече, българинът не вярва на експерти. Не защото не разбират, а защото те се изхранват от услуги към горните или още по-лошо – към индустриалните капиталисти, които търсят минимизиране на разходите и реализация на продукцията си. С оглед на историята това недоверие е разбираемо, но то също би трябвало да има рационални граници, които в България биват прекрочени.

Поведението „не сме съгласни, защото не ви вярваме“ не може да бъде основание за спиране на всичко, особено пък когато говорим за стъпки и инвестиции, които ни доближават до стандарта на Развития свят. Освен това единственият път напред за всяко едно общество минава през изграждане на атмосфера и отношения на доверие и работещи институции. До вчера обвинявахме бизнеса и властта, че не правят нищо. Днес много хора ги обвиняват, че искат да направят нещо лошо, без да предлагат реалистична алтернатива. Защото такава няма. А целта на Директивата за депониране за 2035 г. е ясно фиксирана – максимум 10% от битовите отпадъци могат да бъдат депонирани. Днес България е на 59% и пътят към целта минава през много повече енергийно оползотворяване.

Няма никаква непреодолима техническа или управленска пречка пред чистото енергийно оползотворяване на отпадъци. Вярвам на колегите, които инвестират и работят в този бизнес на светло, както и на тези, които ги контролират. Защото знам, че българите знаем и можем – просто имаме нужда от малко повече доверие помежду си.